

ความเป็นมาของหนังสือโป๊และวิดีโอโป๊

สื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศหรือเรื่องโป๊นี้มีประวัติความเป็นมายาวนาน อาจกล่าวได้ว่าเรื่องโป๊เกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับการเกิดขึ้นของสื่อมวลชนเลยทีเดียว

Alvin Toffler (1990) ได้กล่าวถึงสื่อในยุคต่าง ๆ 3 ยุค อันได้แก่สื่อในยุค First Wave Second Wave และ Third Wave ว่า สื่อในยุค First Wave ที่อยู่ในสังคมยุคเกษตรกรรมนั้น ทางเดียวที่จะส่งข่าวสารไปถึงผู้รับสารมวลชน (mass audience) นั้น ก็คือการรวมฝูงชน (crowd) ฝูงชนจึงเป็นสื่อมวลชนชนิดแรก สื่อมวลชนในยุคแรกตามความหมายของทอฟเลอร์ อันได้แก่ ฝูงชนนั้น จึงเป็นเสมือนผู้ถ่ายทอดสารต่าง ๆ หนึ่งในจำนวนเนื้อหาสารเหล่านี้ ก็คือเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งอยู่ในรูปของคำบอกเล่าพูดคุยกันในหมู่ฝูงชนนั่นเอง

ครั้นถึงยุค Second Wave หรือยุคอุตสาหกรรม ซึ่งยึดการผลิตเป็นจำนวนมากในโรงงาน เกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ในการสื่อสารในระยะทางไกล ๆ ทำให้เกิดที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลข และโทรศัพท์เพิ่มมากขึ้น แต่โรงงานใหม่มีความต้องการพลังในการทำงานที่เป็นหนึ่งเดียว (homogeneous work force) สื่อมวลชนที่ยืนอยู่บนเทคโนโลยีจึงถือกำเนิดขึ้น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ ซึ่งสามารถจะนำข้อความสารไปยังคนนับล้านได้ทันที ได้กลายมาเป็นเครื่องมือหลักของการทำให้เกิดความเป็นมวลชน (massification) ขึ้น เนื้อหาที่เป็นเรื่องเพศหรือเรื่องโป๊ก็ได้ถูกถ่ายทอดสู่มวลชนด้วยสื่อสมัยใหม่นี้เอง นับตั้งแต่เรื่องโป๊ที่ถูกถ่ายทอดโดยนิตยสาร ภาพยนตร์ มาจนถึงวิดีโอเทปเมื่อเทคโนโลยีได้พัฒนาก้าวหน้ามาเป็นลำดับจนปัจจุบัน โดยมีชื่อเรียกสั้น ๆ เป็นที่เข้าใจกันทั่วไปว่าหนังสือโป๊ และหนังโป๊

Richard Jackson Harris (1989 : 196) เรียกสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศเป็นภาษาอังกฤษว่า "pornographic" "x-rated" "sexually explicit" สื่อเหล่านี้วางจำหน่ายในตลาดผู้บริโภคแยกต่างหากจากสื่อที่ไม่ได้มีเนื้อหาเรื่องเพศ และถือเป็นสิ่งหวงห้ามสำหรับเด็ก สื่อเหล่านี้เป็นที่ทราบกันดีว่าผลิตขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศสถานเดียวเท่านั้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในทางวรรณกรรมหรือลักษณะของความเป็นศิลปะแต่อย่างใด

ในปี 1986 "Muse Commission" ได้แบ่งสิ่งที่เรียกว่า "pornography" ออกเป็นประเภทต่าง ๆ 5 ประเภท ได้แก่

1. สิ่งที่เป็นความรุนแรงทางเพศ (Sexually violent material) แสดงให้เห็นถึงภาพการข่มขืน และเนื้อหาที่เป็นการทำร้ายร่างกายคนในทางเพศ
2. สิ่งที่ไม่เป็นความรุนแรงแต่แสดงให้เห็นถึงความน่าละอาย การอยู่เหนือการตกเป็นรอง หรือความต่ำต้อย (Nonviolent materials depicting degradation, domination, subordination or humiliation) ประกอบด้วยเนื้อหาผู้หญิงที่เป็น "masochistic" ตกอยู่ใต้อาณัติของผู้ชาย
3. สิ่งที่ไม่เป็นความรุนแรงและไม่มีลักษณะถูกข่มเหง (Nonviolent and nondegrading materials) พรรณนาให้เห็นถึงทั้งการร่วมเพศทางอวัยวะเพศของผู้หญิงและการร่วมเพศทางปากโดยปราศจากความก้าวร้าวรุนแรงหรือการบังคับขู่เข็ญ
4. เปลือยอย่างมีศิลปะ (Nudity) แสดงให้เห็นถึงเรือนร่างอันเปลือยเปล่าของมนุษย์โดยไม่มีพฤติกรรมทางเพศที่ชัดเจนหรือเจตนาจะให้มี
5. ป๊อ์เด็ก (Child pornography) มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเพียงเล็กน้อย และทั้ง ๆ ที่การผลิตถือเป็นเรื่องผิดกฎหมายในอเมริกา แต่ก็ยังคงมีการแพร่กระจายไปทั้งในนิตยสารต่างประเทศ และการจัดจำหน่ายให้กับปัจเจกบุคคลโดยตรง ทุกคนไม่เห็นด้วยว่าสื่อประเภทนี้จะ เป็น "pornographic" แต่ควรจะเรียกว่าเป็น "sexually explicit" มากกว่า

ในการวิจัยครั้งนี้ ประเภทของ "pornography" ที่เผยแพร่ในสังคมไทยซึ่งนำมาศึกษาคือ ประเภทที่ 3 อันประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์และวิดีโอเทป ซึ่งจะได้อภิปรายถึงประวัติความเป็นมาของสื่อมวลชนประเภทนี้ต่อไป

เรื่องโป๊ได้ถูกถ่ายทอดมาเป็นเนื้อหาในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ในรูปของวรรณกรรมก่อนสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นใด

ในสังคมตะวันตกเนื้อหาเรื่องเพศในวรรณกรรมหรือเรื่องแต่ง (fiction) เกิดขึ้นมานานแล้ว สุขนาฏกรรม (comedies) ของกรีกโบราณมักจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ค่อนข้างมาก อาทิเช่น *Lysistrata* ของ Aristophanes สุขนาฏกรรมที่ต่อต้านสงคราม โดยมีเรื่องราวที่เกี่ยวกับผู้หญิงที่ไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์กับสามีของพวกหล่อนเพื่อบังคับให้สามีหยุดการต่อสู้ในสงคราม วรรณกรรมคลาสสิกอย่าง *Canterbury Tales* ของ Chaucer และ *Taming of the Shrew* ของ Shakespeare ก็ล้วนแล้วแต่ถูกเติมแต่งด้วยเรื่องเพศและแก่นเรื่องที่เป็นเรื่องเพศอย่างชัดเจนทั้งสิ้น (Richard Jackson Harris, 1989 : 197)

ประวัติศาสตร์ของหนังสือโป๊และวิดีโอโป๊ในประเทศไทย

เรื่องโป๊มิได้มีเพียงของไทยเท่านั้น ต่างชาติต่างภาษาก็มีเรื่องโป๊ของชาติตนเอง แม้แต่ฝรั่งก็มีเรื่อง *Decameron* ซึ่งไทยเราให้ชื่อภาษาไทยว่า ทศวารบันเทิงของจีนก็มีกิมย้งบ๊วย ซึ่งไทยเรานำมาแปลให้ชื่อว่า ดอกเหมยในแจกันทอง หรือบุพพานกุ่มทิทอง และเรื่อง เลดี้ แซตเตอร์เลย์ ดังนี้ เป็นต้น

(ลาวัญย์ ไชตอมระ, 2534 : 35)

ลาวัญย์ ไชตอมระ ยังได้กล่าวอีกว่า สิ่งที่เราเรียกว่าโป๊นั้นมันมีที่มาจากราชสำนักก่อนอื่น ไม่ว่าจะชนชาติใดภาษาใด เมื่อถึงพร้อมด้วยยศศักดิ์อันครุฑาน ก็ย่อมมาค้นหาความสุขจะเป็นโดยทางกายหรือทางใจ จะโดยทางหูหรือทางสัมผัสก็แล้วแต่โอกาส จะว่าผู้ยิ่งใหญ่ผู้ผ่าน

กามคุณก็ไม่เชิงนัก น่าจะเป็นว่าเมื่อได้เห็นคเหน้อยตึงเครียดจากภารกิจในหน้าที่การงาน
มากมายแล้วก็ใคร่จะหาความบันเทิงเริงรมย์บ้าง และเมื่อผู้ใหญ่ประพฤติผู้น้อยก็เจริญรอยตาม
ฐานานุรูปของตน ด้วยเหตุนี้หนังสือไปหรือหนังสือไปจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ความบันเทิงแก่
มนุษย์ได้อย่างพอควร

ประวัติศาสตร์ของหนังสือไปในประเทศไทย

ประเทศไทย ครั้งยังไม่มี การเขียนการพิมพ์ เรื่องไปที่แพร่หลายกันต่อ ๆ ไป จึงใช้
วิธีที่เป็น "เรื่องเล่า" มากกว่าจะอยู่ในรูปเล่ม

วิธีเล่าเรื่องไปในสมัยก่อน ๆ นั้นจะกระทำกันก็ต่อเมื่อผู้ยิ่งใหญ่เสด็จจากราชการ
หรือไม่ก็ยามพักผ่อน พวกข้าราชการใกล้ชิดก็จะห้อมล้อม เสนอนิยายประโลมใจเป็นเครื่อง
บันเทิงอารมณ์ อันการเล่านี้ทานให้กษัตริย์ฟังยามจะนอนนี้ จะเห็นได้จากนิทานอาหรับราตรี
หรือนิยายต้นไตรยของอินเดีย ไทยเรามีพวกอินเดียพวกอาหรับมาค้าขายอยู่เสมอ ก็ย่อมรับ
อารยธรรมของพวกนี้ไว้บ้างไม่มากก็น้อย จนกระทั่งในพระราชานุกิจอันเป็นส่วนหนึ่งของกฎ
มณเฑียรบาลก็ได้มีระบุไว้ว่า "เวลาแปดทุ่มเบิกสภาคณตรี" ดังนี้

การเล่าเรื่องไปในพระราชสำนักนี้ ในเมืองไทยแม้เมื่อราว ๆ หกสิบปีเศษมานี้ก็
ยังปรากฏว่ามีอยู่ในรัชสมัยพระมหาธีรราชเจ้า พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จะต้องมีการเล่า
สำนักที่ใกล้ชิดเล่า เรื่องทำนองนี้ทูลเกล้าถวาย พอเรื่องไปแต่ละเรื่องจบลง ผู้เล่าจะต้องร้อง
ในทำนองเขมรพวงชั้นเดียว กล่าวสรุปเรื่องราวทั้งหมดที่ตนเล่ามาแล้วนั้นในทำนอง Twist
ending แล้วก็หันไปถวายบังคมแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แล้วพิณพาทย์ก็จะตีรับจนจบ
ทำนอง

การเล่าเรื่องไปทำนองนี้ เรียกว่า นิทานส่งเครื่อง บางคนเลยเรียกเพี้ยนเป็นนิทาน
ทรงเครื่องไป แต่ความหมายที่แท้จริงแล้วมีการร้องส่งให้เครื่องดนตรีบรรเลงรับเท่านั้น จาก
หลักฐานต่าง ๆ ปรากฏว่าในกรุงรัตนโกสินทร์นี้ นิทานส่งเครื่องได้เริ่มมีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 2

นอกจากจะเล่านิทานกันเป็นเรื่อง ๆ ไปแล้ว บท "อัศจรรย์" ในหนังสือบางเล่มยังถูกหยิบยกตัดตอนขึ้นมาขับเสภาอีกด้วย

ตัวอย่างของบทอัศจรรย์ดังกล่าวก็เช่น บทร่ำระหว่างพระอภัยมณีกับนางผีเสื้อสมุทร (อ้างถึงใน ประยูร พิศนาคะ และเกรียงไกร พิณาคะ, 2516 : 85)

เกิดกลาคว้าว้าวักเข้าติด
 กระแซะชิตขากกระบะทบเหนียง
 กุลาสายย้ายหนีตีแก้เอียง
 บักเข้าเหวียงยักแผละกระแซะชิต
 กุลาโคลงไม่สู้คล้องกระพ่องกระแพรง
 บักเข้าแทงแต่ละที่ไม่มีผิด
 จะแก้ไขก็ไม่หลุดสุดความคิด
 ประกบติดตกผางลงกลางดินฯ

หรืออย่างเช่น บทพิศวาสระหว่างกากีกับพญาครุฑของเจ้าพระยาพระคลัง (หน) (อ้างถึงใน ประยูร พิศนาคะ, 2516 : 132-133)

พลาจกระหวัดรัตรวภิรมย์ใน
 ชงชะไขว้เชิงละเลิงลาญ
 บรรดาพลาหกเทวบุตร
 ก็ฝั่งผุดทั่วทั้งพิศาสาล
 ไผยมพยับอับอิงอนธการ
 สะท้านถึงเมรุราชสีขรินทร์
 สัตตภันท์บรรพตก็ไหวหวั่น
 คงคาลั่นเป็นละลอกกระฉอกสินธุ์
 ผุงมหามัจฉาในวาริน

ก็โคตคั่นเล่นน้ำลำพองกาย
 อันดอกดวงสิมพลีที่ตุมกลัด
 ครั้นฝนซัดเซยแซมแย้มขยาย
 ที่ตุมบานก้านกลับขจรจาย
 รำพายกลั่นร่ำรสเสาวคนธ์
 แมลงภูที่พริบร้อนมาเอาชราบ
 อาบสะอ้างต้องทั่วทุกขุมขน
 สองสุขสองเกษมเปรมสกันธ์
 สองกมลสองสวาทไม่คลาดกัน ฯ

ในรัชกาลที่ 3 นิทานส่งเครื่องและเรื่องไปต่าง ๆ ได้ถูกผลักดันออกไปจากราชสำนัก มาเป็นเครื่องประดับบารมีเจ้านายและขุนนางผู้ใหญ่ต่าง ๆ เพราะพระราชนิยมในพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้นทรงศรัทธาในพระศาสนา แม้พระองค์เองจะทรงเป็นกวี ได้ทรงพระราชนิพนธ์คำประพันธ์ต่าง ๆ ไว้มากมาย แต่ก็ไม่โปรดละครตลอดจนเรื่องบันเทิงแบบ "นิทานส่งเครื่อง" เรื่องไปและนิทานส่งเครื่องจึงกลายเป็นเครื่องประดับบารมีนอกวังหลวง และนิทานประเภทต่าง ๆ เช่น กระสือ กระหัง ตลอดจนราชธิดาเลือกคู่เสียนแบบสังข์ทองตอนเลือกคู่ ก็ล้วนแต่เกิดขึ้นในรัชกาลนี้ทั้งสิ้น

ครั้นถึงรัชกาลที่ห้า เรื่องไปเริ่มปรากฏในรูปหนังสือไป เพราะสมัยนั้นมีโรงพิมพ์หลายโรงแล้ว เป็นต้นว่า โรงพิมพ์อักษรพิมพ์การของหลวง โรงพิมพ์นายเทพ โรงพิมพ์หมอสุมิต ฯลฯ แต่เรื่องไปที่พิมพ์นั้นเป็นเรื่องประเภท "ไม่โฆษณา" แม้จะพิมพ์กันเป็นจำนวนมาก ๆ ก็ตาม ใกล้เคียง ๆ กันกับที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชนิพนธ์ลิลิตนิทราชาคริต ก็เกิดมีนิทราชาคริตภาคผนวก ตอนอายุหะชั้นแต่งงาน พิมพ์จำหน่ายกันอย่างแพร่หลาย

ต่อจากนั้นไม่กี่ปี ก็มีหนังสือไปพิมพ์จำหน่ายเป็นเล่มเล็ก ๆ ขนาดเล่มละสลึงของ "วัดเกาะ" แต่ผิดกันที่ว่าไม่ใช่เป็นคำกลอน หากเป็น "ความเรียงเรื่องไป" ตั้งแต่ต้นจนตลอดเล่ม ผู้เขียนใช้แปลและแปลงจากนิยายไปในภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีมากมายหลายประเภท

ความเรียงเรื่องเป็นี้้นับว่าขายดีพอใช้ ได้รับการต้อนรับจากนักอ่านอย่างมากว่าพล็อตแปลก
 ล้นวนแปลกกว่าเรื่องเป็หนังสือเป็อื่นใดหมด แต่ก็เรียกได้ว่าเป็อย่างโจ่งแจ้ง เพราะบรรยาย
 เหตุการณ์ต่าง ๆ โดยละเอียดลออ และยังไม่มีการปิดบังหรืออำพรางอะไรทั้งสิ้น

ครั้งถึงรัชกาลที่ 6 หนังสืออ่านเล่นนานาชนิดมีมากมาย หนังสือเป็ก็แพร่หลายด้วย
 เช่นกัน โดยทำให้เป็นเล่มเล็ก ๆ ขนาด 32 หน้ายก เท่ากับเรื่องภาพยนตร์ที่ขายดีอยู่ในยุคนั้น
 เล่มหนึ่งหนาราว ๆ ยกครึ่งหรือ 2 ยก หน้าปกพิมพ์สอดสี แต่ปกเป็นรูปเป็อย่างค่อนข้างโจ่งแจ้ง
 ขายแพงกว่าหนังสือภาพยนตร์เล็กน้อย คือเล่มละ 5 สตางค์ เวลานั้นหนังสือภาพยนตร์เล่มละ
 3 สตางค์เท่านั้น

หนังสือเป็ยุคนี้เป็นเรื่องไทย ๆ ตัวละครก็ไทย เหตุการณ์ไทย คือใช้เค้าโครงจาก
 แผ้นที่นิยมกันอยู่ในสมัยนั้น เป็นต้นว่าไปดูละครร้อง ไปเล่นแบดมินตัน นางเอกก็ไว้ "ผมเป้ง"
 ใส่เสื้อผูกโบ ฯลฯ และเรื่องอันเป็นที่มาของความเป็ ก็เนื่องจากการไปทัศนศึกษาเยือนใจตาม
 โรงหนังโรงละครเป็นพื้น

หนังสือเป็เหล่านี้ แรก ๆ ก็ขายกันได้โดยเสรี แต่มีหนังสืออ่านเล่นประเภทอื่นวาง
 ทับไว้ เวลาจะซื้อก็ต้องไปถามหาตามร้านขายหนังสือ ๆ ที่ตนรู้ว่ายังมีจำหน่ายแล้ว โดยที่
 การจำหน่ายหนังสือเป็เป็นไปโดยเสรี และค่อนข้างจะเปิดเผย ทางการค้าตรวจสอบสมัยนั้นคงจะ
 ระคายตาระคายใจไม่น้อย ฉะนั้นจึงมีคำสั่งห้ามซื้อ ห้ามขายโดยเด็ดขาด โดยถือว่าผิดกฎหมาย
 อาญาประเภทลามกอนาจาร แต่ก็ยังไม่วายมีการซื้อขายกันแบบ "ใต้ดิน" เรื่อยมา

ศักราชของหนังสือเป็กลับเฟื่องฟูอีกในสมัยสงคราม แต่เป็นหนังสือพิมพ์ด้วยพิมพ์ดีด
 เริ่มจากร้านตัดผมแห่งหนึ่งก่อน แล้วจึงมีร้านอื่น ๆ นิยมทำตาม เรื่องราวก็คัดเอาจากหนังสือ
 เก่า ๆ ชนิดลามกอนาจาร หนังสือประเภทนี้ปรากฏว่ามีความนิยมมาก

วรรณกรรมพิมพ์ดีดเจริญเติบโตมาจนสงครามสงบได้สักปีเดียว กระจายจากต่าง
 ประเทศเข้ามาเมืองไทยได้ ราคาอุปกรณ์การพิมพ์ค่อย ๆ ลดลง พวกหนังสือเป็ชนิดพิมพ์ดีดจึง

ได้หายไปจากตลาดหนังสือไทย

แต่ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ก็มีหนังสือไปอีกประเภทหนึ่งพิมพ์จำหน่ายอย่างแพร่หลาย หนังสือเหล่านี้ปรากฏในรูปแบบเล่มที่เป็นนิยายสาร เรื่องอ่านเล่น ภายในประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ทั้งที่เป็นเรื่องแต่ง และรูปภาพที่เปิดเผยค่อนข้างโจ่งแจ้ง

หนังสือเหล่านี้ได้เติบโตทั้งในเชิงปริมาณ และเนื้อหาที่เข้าถึงกลุ่มผู้รับสารเป้าหมายที่หลากหลายมาจนถึงปัจจุบัน

บนแผงหนังสือทุกวันนี้ ไม่ได้มีเพียงหนังสือปีที่ผลิตขึ้นมาเพื่อสนองตอบความต้องการของมวลชนผู้รับสารที่เป็นชายหญิงรักต่างเพศทั่วไปแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น หากยังปรากฏหนังสือไปประเภทที่ผลิตขึ้นมาเพื่อผู้อ่านที่เป็นชายรักร่วมเพศ ที่รู้จักกันในนาม "หนังสือเกย์" อีกประเภทหนึ่งด้วย

"...วันนั้นบนแผงหนังสือนั้นมีนิยายสารเกย์รายเดือนรวม 6 เล่ม คือ มิถุนา นีออน วิคเอนด์ มรกิต มิถเวย์ และน้องใหม่ล่าสุด คือ กาย แมกกาซีน ทั้งนี้ยังไม่นับรวมถึงประสบการณ์ทางเพศ เช่น ห้องห้าเหลี่ยม นายแบบ..." (ผู้จัดการ, 2534 : 24)

พัฒนาการของหนังสือปีที่ผลิตขึ้นมาเพื่อกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชายรักร่วมเพศ หรือหนังสือเกย์นั้น เริ่มต้นจากหนังสือ "มิถุนา" เป็นฉบับแรก

...ระยะแรกนั้นหนังสือเล่มนี้ผลิตขึ้นทั้งชายและหญิง ถือกำเนิดในโลกวรรณกรรมเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2526 ด้วยราคาขายปลีกเล่มละ 30 บาท ภายในนั้นบรรจุเนื้อหาที่เต็มไปด้วยสาระต่าง ๆ มากมาย จนเกือบจะถือได้ว่าเป็นหนังสือชุดที่มีคุณภาพอีกเล่มหนึ่งบนแผงหนังสือ

ผู้ผลักดันหลักคือนันต์ ทองทั่ว ในขณะที่มีชื่อของเศรษฐศักดิ์ ศรีทองท่วม เป็นบรรณาธิการ... (ผู้จัดการ, 2534 : 24)

1 ปีต่อมา นิตยสารมิถุนาได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบของหนังสือมาเป็นหนังสือเกย์อย่างชัดเจน เรียกกันว่า "มิถุนาจูเนียร์"

...ตัวเป็นหลักของมิถุนาในยุคนี้ก็ยังเป็นอนันต์ ทองทิว อยู่เช่นเดิม ที่ทีมงานยุคต่าง ๆ ได้เปลี่ยนไปบ้างเป็นระยะ ๆ คนหนึ่งคือ นกุล เบญจมาศ และอีกคนคือ สมบูรณ์ อินประดิษฐ์ทั้ง 2 คนนี้ ได้พัฒนาตัวเองจนสร้างชื่อในหนังสือเกย์เล่มอื่น ๆ ภายหลังกุณนี่เหลือเพียงสมบูรณ์เท่านั้นที่เข้ามาทำงานเป็นบรรณาธิการของมิถุนาตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน ขณะที่นกุลอยู่ที่น็อนเพียงระยะหนึ่งเท่านั้น

ปัญหาหลักหนึ่งของมิถุนาอยู่ที่หนังสือที่เพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในช่วงวิกฤตการกวาดล้างหนังสือในช่วงปลายปีทำให้หนังสือดังกล่าวต้องหาทุนดำเนินการใหม่อยู่เรื่อย ๆ กระทั่งหลังสุดนี้หัวหนังสือตกมาอยู่ที่โรงพิมพ์ยูเนี่ยน โปรดักชั่น ซึ่งหักกับหนังสือเดิมทั้งหมด

ในระหว่างปี 28-29 นั้น ได้มีหนังสือเกย์บนแผงหนังสือเพิ่มขึ้นไปอีก ไม่ว่าจะเป็นมรกต มิถุนา น็อน น็อนวีเคเอนด์ โดยเฉพาะนิตยสารน็อนนั้นเป็นของค่ายพงศักราช ซึ่งเป็นเจ้าแห่งหนังสือหนุ่มสาวในอดีต ภายหลังปรกรณ์ พงศักราชได้ให้หนังสือกับลูกหม้อเก่าแก่คนหนึ่งดำเนินการ โดยหาตัวบรรณาธิการมาดูแลหนังสือในนามของกลุ่มเมน'ส คลับ

หนังสือทั้งหมดนี้จะมีคลิกเป็นไปตามสภาพของบรรณาธิการแต่ละคน จะเน้นจุดยืนที่แน่ชัดนั้นเห็นจะมีแค่มิถุนาเพียงเล่มเดียว เพราะเป็นคอนเซ็ปต์ของสมบูรณ์ อินประดิษฐ์ มาแต่แรก ขณะเดียวกันนิตยสารมรกตนั้น แม้ว่าจะมีวิโรจน์ ชนิดที่เป็นบรรณาธิการมาแต่แรกก็ยังโดนคลื่นของราคากระดาษเล่นงานจนต้องลดรูปเล่มและเปลี่ยนแนวหนังสือสนองความต้องการของตลาด

เป็นที่ยอมรับกันว่า สิ่งที่ทำให้หนังสือเกย์ดำรงอยู่ได้ในวันนี้ค้นหาตัวหนังสือไม่ เพราะธุรกิจหนังสือที่แท้แล้วก็คือ รูปแบบหนึ่งสำหรับการทำความเข้าใจและเรียนรู้ ตัวเองสำหรับการดำรงชีวิตอยู่เท่านั้น ในคอลัมน์ต่าง ๆ จะเป็นการกล่าวถึงรายละเอียดในการรู้จักใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การแต่งกาย การใช้น้ำหอม การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เรื่องสั้นประจำฉบับ คอลัมน์ซุบซิบ ข่าวคราวของบาร์ต่าง ๆ และประสบการณ์ทางเพศที่มีอยู่ทุกเล่มมากหรือน้อยเท่านั้นเอง คอลัมน์อื่นเกี่ยวข้องกับพลังแห่งการสร้างสรรค์ก็มีบ้าง แต่ก็ยังนับว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนทางเพศ... (ผู้จัดการ, 2534 : 23)

ปัจจุบันหนังสือเกย์ไม่ได้ทำหน้าที่ในการให้ความบันเทิงแก่ผู้รับโดยผ่านตัวหนังสือ และรูปภาพเท่านั้น แต่ยังเป็นช่องทางคลายเครียดให้ผู้รับสาร ด้วยการเป็นตัวกลางทำหน้าที่ขายบริการทางเพศนายแบบโดยผ่านหน้านิตยสาร และจำหน่ายภาพลับเฉพาะ ซึ่งก็คือภาพแสดงทุกส่วนของสรีระนายแบบอย่างชัดเจนอีกประการหนึ่งด้วย

ประวัติศาสตร์ของวิดีโอโป๊ในสังคมไทย

วิดีโอโป๊มีวามแรกเกิดขึ้นมาในสังคมไทยเมื่อใดไม่มีหลักฐานยืนยันแน่ชัด มีแต่เพียงข้อสันนิษฐานว่ามีพัฒนาการมาจากภาพยนตร์โป๊ หรือหนังโป๊ที่ฉายกันอย่างลับ ๆ ตามโรงภาพยนตร์ชั้นสอง วิดีโอโป๊ที่ดูกันครั้งแรกในเมืองไทยคงจะเป็นวิดีโอที่ผลิตขึ้นในต่างประเทศแถบทวีปอเมริกา ยุโรป แล้วมีคนลักขอบนำเข้ามา จากนั้นจึงขยายวงกว้างเผยแพร่สู่คนทั่วไปในเชิงธุรกิจ โดยวิธีการสำเนาและแพร่กระจายสู่ศูนย์วิดีโอที่มีอยู่มากมายในประเทศ

เมื่อมีคนดู ธุรกิจประเภทนี้ก็เริ่มขยายตัว จากวิดีโอที่นำมาจากต่างประเทศเพียงอย่างเดียว ก็เริ่มมีการผลิตวิดีโอประเภทนี้เองโดยคนไทย ใช้นักแสดงที่เป็นคนไทย พร้อม ๆ ไปกับขยายตลาดการนำเข้าจากฮ่องกงและญี่ปุ่นด้วย

ประเภทของหนังสือใบ้และวิดีโอใบ้

หนังสือใบ้และวิดีโอใบ้สามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้หลายประเภท โดยใช้เกณฑ์การแบ่งดังนี้

1. แบ่งตามกลุ่มผู้เปิดรับ

หนังสือใบ้

หากจะแบ่งหนังสือใบ้โดยใช้กลุ่มผู้เปิดรับเป็นเกณฑ์ก็อาจแบ่งหนังสือใบ้ออกเป็นสองประเภท คือ หนังสือใบ้สำหรับชายหูรักร่างต่างเพศ และหนังสือใบ้สำหรับชายรักร่วมเพศ หรือที่เรียกกันว่า "หนังสือเกย์"

(1) หนังสือใบ้สำหรับชายหูรักร่างต่างเพศ

หนังสือประเภทนี้มีทั้งที่มีรูปเล่มเป็นนิตยสารและพอกเก็ตบุค วางขายทั่วไปบนแผงและใต้แผงอย่างเปิดเผย และหลบซ่อน ขึ้นอยู่กับความโจ่งแจ้งมากน้อยของหนังสือ และการเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หนังสือประเภทนี้ตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้รับที่เป็น "ชายจริงหญิงแท้" ซึ่งมีอยู่ทุกวัย ทั้งวัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ทั้งหญิง และชาย และแทบทุกกลุ่มอาชีพ

(2) หนังสือเกย์

หนังสือใบ้สำหรับชายรักร่วมเพศ หรือหนังสือเกย์นี้ มีอิสระค่อนข้างมาก ในการวางแผงขายอย่างเปิดเผย ทั้งนี้เพราะมีความโจ่งแจ้งน้อยกว่าหนังสือใบ้แบบแรก กลุ่มเป้าหมายของหนังสือจะมีอยู่กลุ่มเดียวคือกลุ่มชายรักร่วมเพศ แต่ครอบคลุมทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ

วิดีโอใบ้

สำหรับวิดีโอใบ้ก็เช่นกัน หากใช้เกณฑ์การแบ่งประเภทโดยพิจารณาจากผู้เปิดรับ ก็จะพบว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ วิดีโอใบ้สำหรับชายหูรักร่างต่างเพศ และวิดีโอใบ้สำหรับชายรักร่วมเพศ หรือที่เรียกว่า "วิดีโอเกย์"

(1) วิดีโอโป๊สำหรับชายหญิงรักต่างเพศ

เป็นวิดีโอโป๊ที่มีฉากการร่วมเพศระหว่างตัวแสดงที่เป็นชายและหญิงผลิตขึ้นมาเพื่อคนทั่วไป กลุ่มผู้เปิดรับวิดีโอโป๊ประเภทนี้กว้างมาก อาจพูดได้ว่าแทบทุกคนที่ผ่านวัยรุ่นมาแล้วเคยดูวิดีโอโป๊ประเภทนี้มาแล้วอย่างน้อยก็ครั้งหนึ่ง

(2) วิดีโอโป๊สำหรับชายรักร่วมเพศ

วิดีโอโป๊ประเภทนี้ผลิตขึ้นมาเพื่อคนเฉพาะกลุ่ม อันได้แก่ชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เนื้อหาของวิดีโอประกอบด้วยการร่วมเพศระหว่างชายกับชายเท่านั้น กลุ่มผู้เปิดรับวิดีโอโป๊ประเภทนี้จึงค่อนข้างแคบแต่ครอบคลุมคนทุกวัย

2. แบ่งตามระดับความโจ่งแจ้งหนังสือโป๊

ระดับของความโจ่งแจ้งของหนังสือโป๊ในประเทศไทยอาจแบ่งออกได้เป็น

3 ระดับดังนี้

(1) หนังสือโป๊ที่มีความโจ่งแจ้งมากที่สุด (x-rated)

หนังสือโป๊ประเภทนี้รู้จักกันดีในนาม "หนังสือปกขาว" หรือ "หนังสือเอกซ์" เนื้อหาภายในไม่ว่าจะเป็นภาพหรือเรื่องราวที่น่าเสนอ ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องการร่วมเพศทั้งสิ้น ภาพที่น่าเสนอนภายในจะเป็นภาพการร่วมเพศอย่างโจ่งแจ้ง แสดงการสังวาสระหว่างอวัยวะเพศของหญิงและชายอย่างชัดเจน เนื้อเรื่องภายในก็มีความโจ่งแจ้งอย่างสุดขีดเช่นกัน ถ้อยคำที่ใช้จะเป็นคำที่ถือว่าหยาบคายในสายตาของนักภาษาศาสตร์ เช่นคำที่ใช้เรียกอวัยวะเพศของชายและหญิง หรือคำที่ใช้เรียกการร่วมเพศ ก็จะใช้คำหยาบทั้งสิ้น หนังสือโป๊ประเภทนี้ที่ขายดีที่สุดในตลาดจำหน่ายต่อเนื่องที่สุดในบรรดาหนังสือประเภทเดียวกันก็คือ เป็ดบริสุทธ์

(2) หนังสือโป๊ที่มีความโจ่งแจ้งระดับปานกลาง (xr-rated)

หนังสือโป๊ประเภทที่สองนี้แพร่หลายมากที่สุดในสังคมไทย ภายในจะประกอบไปด้วยเนื้อหาที่เป็นเรื่องเพศเป็นส่วนน้อย นอกเหนือจากบทความ สารคดี และข่าวบันเทิง เนื้อหาอันประกอบไปด้วยเรื่องและภาพ มีความโจ่งแจ้งน้อยกว่าหนังสือโป๊ประเภทแรก

กล่าวคือภาพทุกภาพจะไม่เสนอภาพการร่วมเพศและอวัยวะเพศอย่างชัดเจน มีการแสดงให้เห็นความพยายามของผู้ผลิตในอันที่จะปิดบังส่วนที่เป็นอวัยวะเพศของนางแบบในเล่ม สำหรับภาษาที่ใช้ในเรื่องก็จะไม่ใช่คำหยาบ แต่จะใช้คำที่ทำให้เกิดภาพพจน์ว่าหมายถึงอวัยวะเพศ หรือการร่วมเพศนั้นคือมีความตรงไปตรงมาน้อยกว่าแบบแรก

หนังสือประเภทนี้ได้แก่ ทีเด็ด นวลนาง ไทยเพลย์บอย วัยสวิง พิควาส สะบัดช่อ เพ็ญพิศตร์ วีว...ว...สาวสาว ฯลฯ

(3) หนังสือโป๊ที่มีความโจ่งแจ้งค่อนข้างน้อย (r-rated)

หนังสือโป๊ประเภทนี้มีน้อยมาก ตัวอย่างที่ดีที่สุดของหนังสือโป๊ประเภทนี้ก็คือ "ระทึก" ภายในจะมีสัดส่วนของเรื่องโป๊ และเรื่องอื่น ๆ ทั่วไป อันได้แก่ คอลัมน์ซุบซิบ ข่าวบันเทิง สารคดี ดวง วิเคราะห์ข่าว ใกล้เคียงกัน

ภาพและภาษาที่ใช้ในหนังสือประเภทนี้มีความโจ่งแจ้งค่อนข้างน้อย หน้าอกและอวัยวะเพศของนางแบบในเล่มจะได้รับการปกปิด ถ้อยคำที่ใช้ในเรื่องมีลักษณะที่เป็นภาพพจน์มากกว่าที่จะใช้ถ้อยคำหยาบคาย

วิธีโอโป๊

วิธีโอโป๊ก็เช่นกัน หากจะแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์ความโจ่งแจ้งก็สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) วิธีโอโป๊ที่มีความโจ่งแจ้งอย่างมาก (x-rated)

เป็นวิธีโอโป๊ที่มีเนื้อหาที่เป็นารร่วมเพศอย่างเปิดเผยโจ่งแจ้งมาก ภาพที่นำเสนอในแต่ละเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงอวัยวะเพศอย่างชัดเจน ไม่มีการปิดบังส่วนใดทั้งสิ้น ตลอดเรื่องมีเนื้อหาหลักเพียงอย่างเดียวคือการร่วมเพศ ทั้งระหว่างชายหญิง หญิงหญิง และชายชาย สำหรับกรณีรักร่วมเพศ

วิดีโอประเภทนี้รู้จักกันทั่วไปในนาม "วิดีโอเอกซ์" มีทั้งที่ผลิตขึ้นในประเทศ และนำเข้ามาจากต่างประเทศเช่นจากประเทศแถบทวีปอเมริกา ยุโรป เป็นต้น

(2) วิดีโอที่มีความโจ่งแจ้งระดับปานกลาง (xr-rated)

วิดีโอประเภทนี้รู้จักกันทั่วไปในชื่อ "หนังอาร์" เรื่องราวโดยทั่วไปยังคงเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศทั้งสิ้น เช่น การร่วมเพศ การสำเร็จความใคร่ของดารานำในเรื่อง เป็นต้น ความโจ่งแจ้งของการนำเสนอจะอยู่ในระดับปานกลาง หรือน้อยกว่า "วิดีโอเอกซ์" กล่าวคือ ไม่แสดงให้เห็นภาพอวัยวะเพศอย่างชัดเจน ภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพเรือนร่าง หรือ สรีระของผู้แสดงที่เปลี่ยนโดยไม่เห็นอวัยวะเพศเท่านั้น

วิดีโอประเภทนี้ส่วนมากจะนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยเฉพาะจากประเทศญี่ปุ่น

3. แบ่งตามลักษณะการจัดจำหน่าย

หนังสือวี

หนังสือวีโดยทั่วไปในสังคมไทยจะมีการจัดจำหน่ายใน 3 ลักษณะคือ วางแผงจำหน่ายอย่างเปิดเผย วางใต้แผง และขายตรง

(1) หนังสือวีประเภทวางแผงจำหน่ายอย่างเปิดเผย

ได้แก่หนังสือวีประเภทที่มีระดับความโจ่งแจ้งค่อนข้างน้อย ไปจนถึงระดับความโจ่งแจ้งปานกลาง (r-rated and xr-rated) หนังสือประเภทนี้ยังไม่มีลักษณะของความเป็นวัตถุลามกผิดกฎหมายอย่างชัดเจนนัก เพราะมีระดับความโจ่งแจ้งไม่มากเหมือนกับหนังสือวีเรทเอกซ์ (x-rated) จึงสามารถวางแผงจำหน่ายได้ค่อนข้างเปิดเผย

อย่างไรก็ตาม เจ้าของแผงหนังสือบางแผงอาจจะไม่ต้องการนำหนังสือวีดังกล่าวขึ้นแผงจำหน่ายอย่างโจ่งแจ้ง หรือนำหนังสือลงใต้แผง หรือจำหน่ายอย่างลับ ๆ กับลูกค้าประจำที่ "รู้จักกัน" ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการ คือ ค่านิยมของเจ้าของแผงหนังสือ และระดับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่รัฐ

หนังสือประเภทที่เห็นวางแผงจำหน่ายได้ทั่วไป เช่น ที่เค็ด นวลนาง
ไทยเพลย์บอย วัลสวิง มิถุนา นีออน มิคเวย์ มรกต ฯลฯ

(2) หนังสือไปประเภทจำหน่ายได้แผง

หนังสือไปประเภทนี้จะได้แก่ "หนังสือปกขาว" หรือหนังสือไปที่มีระดับ
ความโจ่งแจ้งอย่างมาก แผงหนังสือที่จำหน่ายหนังสือประเภทนี้จะมีลักษณะเป็นแผงหนังสือชั่วคราว
ที่จำหน่ายในเวลากลางคืนเท่านั้น หนังสือที่จำหน่ายบนแผงก็เป็นหนังสือไป เช่นเดียวกัน หากแต่
เป็นหนังสือไปประเภทที่มีความโจ่งแจ้งปานกลาง (x-rated) การซื้อขายจะเกิดขึ้นเมื่อผู้
ขายเจรจาชักชวนผู้ซื้อที่สนใจหนังสือบนแผง ว่ามีหนังสือประเภทไปหมดเปลือกสนใจหรือไม่
หากผู้ซื้อสนใจ ผู้ขายจึงจะนำหนังสือออกมาจากใต้แผงให้กับผู้สนใจได้พิจารณา

แผงหนังสือที่จำหน่ายหนังสือไปดังกล่าวพบได้ทั่วไปในเขตชุมชนใหญ่ ๆ

ในกรุงเทพมหานคร

(3) หนังสือไปประเภทขายตรง

หนังสือไปประเภทนี้ได้แก่หนังสือไปที่มีระดับความโจ่งแจ้งอย่างมาก
(x-rated) หรือ "หนังสือปกขาว" นั่นเอง ด้วยธรรมชาติของหนังสือปกขาวที่เป็นสิ่งผิด
กฎหมายจึงไม่สามารถทำให้วางแผงขายได้อย่างเปิดเผย การขายตรงจึงเข้ามามีบทบาทใน
ฐานะที่เป็นกลไกให้เกิดการซื้อขายกันขึ้นระหว่างผู้จัดจำหน่ายและผู้บริโภค การขายตรงนี้มี
2 ลักษณะ

ลักษณะแรกคือ การสั่งซื้อและเป็นลูกค้าประจำกับผู้จำหน่ายที่คุ้นเคย
การขายหนังสือจะกระทำโดยการส่งถึงตัวผู้ซื้อโดยคิดค่าบริการเพิ่มจากราคาหนังสือ

ลักษณะที่สองคือ การซื้อขายกันอย่างลับ ๆ ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ที่
เป็นที่รู้จักกันดีก็คือ บริเวณตลาดนัดหนังสือจตุจักร คนของแผงหนังสือจะเสาะหาลูกค้าโดยการ
สอบถามว่าต้องการหนังสือดังกล่าวหรือไม่ หากตกลงก็จะนำไปยังสถานที่ซึ่งมีหนังสือปกขาวให้

เลือกมากมายในราคาที่ต้องรองได้

วิดีโอวี

หากจะแบ่งประเภทของวิดีโอวีโดยใช้เกณฑ์ลักษณะการจัดจำหน่ายเป็นเกณฑ์ ก็สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1) วิดีโอวีประเภทเช่าจากศูนย์วิดีโอ

วิดีโอวีประเภทนี้ทั้งที่เป็นวิดีโอเรทเอกซ์ และวิดีโอเรทเอกซ์อาร์ มีให้เช่าตามศูนย์วิดีโอเทปทั่วไปทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

(2) วิดีโอวีประเภทขายขาด

ได้แก่วิดีโอวีเรทเอกซ์ และเรทเอกซ์อาร์ สำหรับวิดีโอวีชายหญิง รักต่างเพศแล้วจะพบว่าขายกันทั่วไปตามแผงวิดีโอชั่วคราวที่จัดขึ้นในยามค่ำคืนในเขตกรุงเทพมหานคร บนแผงจะปรากฏวิดีโอเทปทั่วไป แต่ผู้ขายจะเจรจาชักชวนให้ผู้ซื้อสนใจซื้อวิดีโอวี โดยนำอัลบั้มรูปถ่ายวิดีโอวีแต่ละเรื่องมานำเสนอ หากตกลงการซื้อขายก็จะเกิดขึ้นโดยผู้ขายจะนำวิดีโอที่ชุกช่อนไว้ออกมาจำหน่ายให้กับผู้ซื้อ

สำหรับวิดีโอวีชายรักร่วมเพศ การซื้อขายค่อนข้างเปิดเผย โดยบนแผงชั่วคราวจะมีวิดีโอวีตัวอย่างโชว์ไว้เพียงไม่กี่ม้วน แต่จะมีอัลบั้มรูปถ่ายวิดีโอวีจำนวนมากให้ลูกค้าเลือกซื้อ

อย่างไรก็ดี การอธิบายถึงลักษณะการจัดจำหน่ายหนังสือวี และวิดีโอวี นั้นจะได้บรรยายอย่างละเอียดในหัวข้อต่อไป

กระบวนการผลิตและการจัดจำหน่ายหนังสือวี

ก่อนที่หนังสือจะถึงมือผู้รับสาร หนังสือวีจะต้องผ่านขั้นตอนและกระบวนการในการผลิตและการจัดจำหน่ายมากมายหลายขั้นตอน ในระหว่างกระบวนการผลิต ผู้ทำหน้าที่ส่งสาร อันได้แก่ องค์กรผู้ผลิตหนังสือจะทำหน้าที่ผลิตงานตามนโยบายขององค์กร โดยมีบรรณาธิการ

เป็นผู้ควบคุมดูแล ขั้นตอนการจัดจำหน่ายจะเข้ามามีบทบาทในการนำหนังสือที่ผลิตเรียบร้อยแล้ว ไปถึงมือผู้อ่านหรือผู้บริโภค

กระบวนการผลิตหนังสือโป๊

ทวยเทพ ไวกยานนท์ บรรณาธิการหนังสือ "ระทึก" (สัมภาษณ์, 9 กุมภาพันธ์ 2534) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการทำงานในการผลิตหนังสือโป๊ว่า การทำงานขององค์กรเป็นไปตามหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งโดยทั่วไปประกอบด้วยฝ่ายที่ทำหน้าที่หลัก 3 ฝ่ายคือ ประจำกองบรรณาธิการ ฝ่ายภาพจัดหานางแบบ และฝ่ายศิลป์

พนักงานที่ประจำกองบรรณาธิการได้แก่ นักเขียนนวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล และนักเขียนประจำคอลัมน์ต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยพนักงานประจำ และพนักงานอิสระ (freelance) พนักงานเหล่านี้ทำหน้าที่ผลิตงานในส่วนที่เป็น "เรื่อง" ที่จะนำมาลงพิมพ์ การคัดเลือกเรื่องกระทำโดยการประชุมปรึกษากันภายในกองบรรณาธิการ

หน้าที่ในการผลิต "ภาพ" เป็นหน้าที่ของฝ่ายจัดหานางแบบหรือฝ่ายภาพ ซึ่งก็จะทำหน้าที่ในการจัดหานางแบบประจำฉบับ เพื่อนำมาถ่ายภาพโป๊ หรือกึ่งเปลือย ตามสถานที่ (location) ที่ฝ่ายพิจารณาว่าเหมาะสม ฝ่ายภาพจัดหานางแบบนี้ประกอบด้วยช่างภาพและผู้ช่วยช่างภาพเป็นสำคัญ

เมื่อเรื่องและภาพได้รับการผลิตเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ฝ่ายศิลป์ก็จะทำหน้าที่รวบรวมและเรียบเรียง ภาพและเรื่องให้สวยงามสอดคล้องและน่าอ่าน หรือที่เรียกว่าการทำ "art work" นั่นเอง จากนั้นจึงนำส่งโรงพิมพ์เพื่อทำการพิมพ์ พร้อมทั้งจะส่งต่อไปยัง "สายส่ง" หรือบริษัทจัดจำหน่าย อันเป็นการนำหนังสือที่ผลิตแล้ว เข้าสู่กระบวนการจัดจำหน่ายต่อไป

ที่กล่าวมานั้นเป็นกระบวนการผลิตหนังสือโป๊ประเภทที่มีความโจ่งแจ้งในระดับ xr และ r-rated สำหรับกระบวนการผลิตหนังสือโป๊ประเภทปกขาว หรือ x-rated นั้นก็มีกระบวนการผลิตที่คล้ายคลึงกัน เพียงแต่กองบรรณาธิการอาจจะมีขนาดเล็กมาก หรือแทบจะไม่

จำเป็นต้องมีเลขก็ได้ ฝ่ายที่สำคัญที่สุดก็คือ ฝ่ายภาพและจัดหางานแบบนั้นเอง

สำหรับกระบวนการผลิตหนังสือไปสำหรับขายรักร่วมเพศนั้นก็ไม่ได้แตกต่างจากกระบวนการผลิตหนังสือไปสำหรับขายหญิงรักต่างเพศมากนัก กระบวนการผลิตหนังสือเกย์นั้นเริ่มจากการจัดหางานแบบเป็นสำคัญ ซึ่งหน้าที่นี้เป็นของกองบรรณาธิการ ฝ่ายช่างภาพ และฝ่ายแพชชั่น นอกจากนั้น นายแบบยังอาจมาจากการสมัครด้วยตนเองอีกด้วย ผู้รับผิดชอบในการถ่ายก็คือ ฝ่ายภาพ ผู้ทำหน้าที่เขียนเรื่องก็คือนักเขียน คอลัมนิสต์ประจำกองบรรณาธิการ รวมทั้งผู้อ่านที่เขียนเรื่องส่งมา

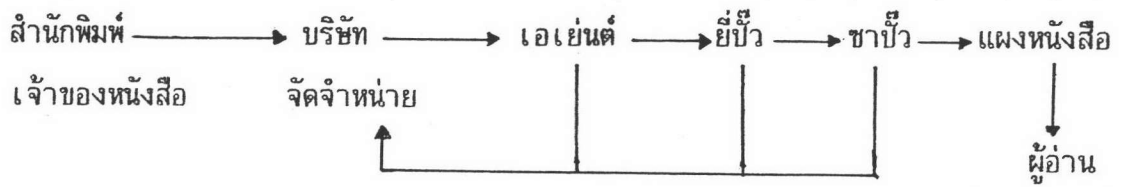
เช่นเดียวกับการผลิตหนังสือไปสำหรับขายหญิงรักต่างเพศ เมื่อภาพและเรื่องเสร็จสมบูรณ์แล้ว ฝ่ายศิลป์จะทำหน้าที่รวบรวมและเรียบเรียงนำหน้าอ่านจัดส่งโรงพิมพ์ เพื่อผลิตออกมาเป็นรูปเล่มพร้อมเข้าสู่ขั้นตอนการจัดจำหน่ายต่อไป

การจัดจำหน่ายหนังสือไป

การจัดจำหน่ายหนังสือไปในปัจจุบันมี 2 ลักษณะคือ ลักษณะแรก การให้บริษัทรวมท่อหรือบริษัทจัดจำหน่ายเป็นผู้ดำเนินการแทนเจ้าของหนังสือ ลักษณะที่สองการขายตรงให้กับผู้บริโภคโดยคนกลางที่เป็นบุคคลผู้รับซื้อจากผู้ผลิต หรือโรงพิมพ์อีกต่อหนึ่ง

การใช้บริษัทจัดจำหน่าย

หลังจากที่ผ่านขั้นตอนกระบวนการผลิตออกมาเป็นรูปเล่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว หนังสือไปประเภท xr และ r-rated จะนิยมใช้บริษัทจัดจำหน่าย หรือบริษัทรวมท่อเป็นผู้ดำเนินการขายให้ตน โดยจ่ายเปอร์เซ็นต์ให้กับบริษัทรวมท่อประมาณ 35-40 เปอร์เซ็นต์จากราคาปกตามแต่จะตกลงกัน การใช้บริษัทรวมท่อดำเนินการแทนนี้ก็เพราะบริษัทรวมท่อมี่ศักยภาพในการกระจายหนังสือได้กว้างขวางทั่วถึง และครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายของหนังสือในแทบทุกพื้นที่ กระบวนการจัดจำหน่ายหนังสือไปสามารถแสดงได้ด้วยแผนภาพดังนี้

แผนภาพ 1 แผนภาพแสดงกระบวนการจัดจำหน่าย

กระบวนการจัดจำหน่ายเริ่มต้นจากการที่ผู้ผลิตหนังสือหรือสำนักพิมพ์ ส่งหนังสือที่ตนผลิตเสร็จเรียบร้อยแล้วมายังบริษัทจัดจำหน่าย บริษัทจัดจำหน่ายก็จะทำการขนส่งและกระจายสื่อสิ่งพิมพ์เหล่านั้นไปยังตัวแทนจำหน่ายรายใหญ่ (agent) และรายย่อย (subagent) ซึ่งรู้จักกันในนาม "ยี่ปั้ว" และ "ซาปั้ว" ตามลำดับ จากตัวแทนจำหน่ายรายย่อยนี้ สื่อสิ่งพิมพ์ก็จะถูกส่งไปยังแผงหนังสือทั่วไปในขั้นตอนสุดท้าย จนกระทั่งถึงมือผู้อ่านในที่สุด

สำหรับบริษัทรวมทั้งบริษัท เอเยนต์ ยี่ปั้ว ซาปั้ว จะต้องมารับหนังสือจากบริษัทเอง (เส้นประในภาพ) โดยบริษัทจะไม่บริการส่งให้ แต่เอเยนต์เหล่านั้นก็จะมีส่วนแบ่งมากกว่าปกติ

ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่ารายได้ของบริษัทจัดจำหน่ายก็คือเปอร์เซ็นต์ (35-40%) ของราคาหนังสือที่ขายได้ บริษัทจะต้องแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้กับเอเยนต์อีกประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเอเยนต์ก็จะแบ่งให้กับยี่ปั้วอีกประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ ยี่ปั้วจะแบ่งให้ซาปั้ว 20 เปอร์เซ็นต์ และในที่สุดแผงหนังสือก็จะได้ 15-20 เปอร์เซ็นต์ จากราคาปกหนังสือ

การขายตรง

กระบวนการจัดจำหน่ายอีกลักษณะหนึ่งของหนังสือก็คือการใช้การขายตรง หนังสือไปประเภทที่นิยมใช้การขายตรงก็คือหนังสือไปที่มีความจืดจางอย่างมาก หรือหนังสือปกขาวนั่นเอง ด้วยขีดจำกัดของความเปิดเผยในการซื้อขายที่เป็นไปได้ยาก เพราะหนังสือเหล่านี้ถือเป็นสิ่งลามกผิดกฎหมาย การขายตรงจึงเข้ามามีส่วนสำคัญในการนำพาหนังสือที่ผลิตเรียบร้อยแล้วถึงมือผู้บริโภค โดยผู้บริโภคจะต้องเป็นผู้จ่ายค่าตอบแทนในการทำหน้าที่ของผู้ขายเพิ่มจากราคา

หนังสือปกดี ซึ่งมีราคาไม่แน่นอนตายตัว

ผู้ขายจะรับซื้อหนังสือไปจากโรงพิมพ์และนำมาจำหน่ายตรง โดยไม่ผ่านคนกลางใด ๆ อีกใน 3 ลักษณะ คือ

1. จำหน่ายตรงให้กับสมาชิกหรือคนคุ้นเคย โดยบริการส่งถึงมือ
2. จำหน่ายอย่างลับ ๆ ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เช่น บริเวณตลาดนัดหนังสือจตุจักร สถานที่เหล่านี้จะเป็นที่รู้จักกันในหมู่นักอ่าน
3. จำหน่ายใต้แผง ในยามค่ำคืน แผงหนังสือเหล่านี้จะเป็นแผงหนังสือชั่วคราวที่ขายหนังสือประเภทอื่น หรือใช้หนังสือไปที่มีความไว้วางใจน้อยข้างหน้า เช่น บริเวณทางเท้าย่านสนามหลวง โรงภาพยนตร์เทกซ์ส บรอดเวย์เก่า เจริญกรุง เยาวราช พระโขนง เป็นต้น

กระบวนการจัดจำหน่ายในลักษณะต่าง ๆ ข้างต้น จะสิ้นสุดลงเมื่อหนังสือถึงมือผู้อ่าน แต่อย่างไรก็ตามธุรกิจการจัดจำหน่ายหนังสือไปเหล่านี้ยังไม่สิ้นสุดเสียทีเดียว หากแต่ยังสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างเป็นวัฏจักร กล่าวคือ เมื่อผู้อ่านเปิดรับซื้อเหล่านี้จนเกิดความเบื่อหน่ายแล้วก็สามารถนำกลับมาขายคืนให้กับผู้ขายได้อีกด้วย (เรียกกันในหมู่นักซื้อขายว่า "turn") แต่ทั้งนี้หนังสือนั้นต้องอยู่ในสภาพสมบูรณ์ และผู้อ่านจะไม่ได้คำตอบแทนเป็นตัวเอง แต่จะมีสิทธิในการเลือกซื้อหนังสือเล่มที่ตนยังไม่ได้อ่านในราคาที่ถูกลงกว่าปกติ กระบวนการจัดจำหน่ายจะเริ่มต้นขึ้นใหม่เมื่อผู้ขายขายหนังสือเล่มที่มีผู้นำมาคืนให้กับผู้อ่านรายใหม่

กระบวนการผลิตและการจัดจำหน่ายวีดีโอไป

ความแพร่หลายอย่างลับ ๆ ของวีดีโอไปในปัจจุบันไม่อาจจะถูกปฏิเสธได้ แม้รัฐและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจะทุ่มเทความพยายามในการกำจัดสื่อประเภทนี้ให้หมดไปเพียงใดก็ตาม วัณวีดีโอไปสามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างง่ายดายและสะดวกยิ่ง เนื่องด้วยกระบวนการผลิตที่ไม่ยุ่งยาก และการจัดจำหน่ายอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพนั่นเอง

กระบวนการผลิตวีดีโอไป

วีดีโอไปที่แพร่หลายในประเทศไทยส่วนใหญ่คือวีดีโอที่ลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศ

เช่น สหรัฐอเมริกา บราซิล อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน ญี่ปุ่น ฮองกง เป็นต้น วิดีโอเหล่านี้ได้รับการผลิตตามกระบวนการผลิตภาพยนตร์มาแล้วเป็นอย่างดี พร้อมด้วยคุณภาพของภาพและเสียงที่คมชัด ก่อนที่จะถูกนำเข้าสู่กระบวนการจัดจำหน่าย วิดีโอเหล่านี้จะได้รับการอัดสำเนานับสิบนับร้อยม้วน โดยไม่มีการตัดต่อหรือเพิ่มเติมแต่อย่างใด ผู้ดำเนินธุรกิจจำหน่ายวิดีโอบางรายยินดีที่จะให้มีการพากษ์ภาษาไทยลงไป เพื่อให้การจำหน่ายเป็นไปได้อย่างมากขึ้น

สำหรับวิดีโอปีที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย ขั้นตอนการทำงานก็ไม่แตกต่างจากการผลิตภาพยนตร์ทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ เริ่มต้นจากการเขียนเรื่อง บท หน้าตาตัวแสดง สถานที่ถ่ายทำ ไปจนถึงขั้นตอนการถ่ายทำ ซึ่งทุกฝ่ายต้องลงมือทำงานกันอย่างครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นตัวแสดง ผู้กำกับ ฝ่ายเสียง ฝ่ายแสง เสื้อผ้า ช่างแต่งหน้า หรือช่างภาพ หลังจากผ่านขั้นตอนการถ่ายทำแล้ว ก็จะมาถึงการทำงานหลังถ่ายทำ (post production) ซึ่งเจ้าหน้าที่ตัดต่อ ใส่วีซีเอฟ เพลงประกอบ จะเข้ามามีบทบาทโดยมีผู้กำกับเป็นผู้ควบคุมดูแล

ทีมงานผลิตวิดีโอปีบางทีมงานอาจไม่ได้พิถีพิถันในการทำงานก่อนและหลังการถ่ายทำมากนัก ดังนั้นจึงพบว่าวิดีโอปีบางเรื่องมีเพียงจากการร่วมเพศหลาย ๆ ฉากชนกันอย่างไม่ได้ปะติดปะต่อกันเป็นเรื่องราว และไม่มีเพลงประกอบอื่นใด

การจัดจำหน่ายวิดีโอปี

ภายหลังการผลิตเรียบร้อยแล้ว (ทั้งการผลิตโดยการสำเนาเทปและการผลิตแบบถ่ายทำเองจริง ๆ) วิดีโอปีเหล่านี้จะเข้าสู่ขั้นตอนแพร่กระจายสู่มวลชนผู้เปิดรับโดยวิธีการจัดจำหน่ายในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดจำหน่ายโดยการผ่านคนกลาง

คนกลางจะทำหน้าที่รับซื้อวิดีโอจากผู้ผลิต แล้วจำหน่ายให้กับผู้บริโภคโดยวิธีการแบบลับ ๆ ในสถานที่ลับเฉพาะ เช่น บริเวณตลาดนัดจตุจักร หรือจำหน่ายพร้อม ๆ กับหนังสือปี โดยผู้จำหน่ายหนังสือปีจะมีอัลบั้มชื่อเรื่องให้เลือกซื้อ

นอกจากนี้ อีกวิธีการหนึ่งของการจัดจำหน่ายโดยผ่านคนกลางก็คือ คนกลางที่จำหน่ายวิดีโอเทปตามแผงจำหน่ายชั่วคราวในยามค่ำคืนในเขตกรุงเทพฯ บางแห่งจะจำหน่ายวิดีโอเทปเหล่านี้ได้แผงโดยจะแสดงเจตนาให้กับลูกค้าทราบว่ามีสินค้าที่เป็นวิดีโอเทปจำหน่าย หากสนใจก็สามารถเลือกได้จากอัลบั้มรายชื่อที่มีรูปภาพโฆษณาของแต่ละเรื่องประกอบ

2. การจัดจำหน่ายโดยการโฆษณาผ่านหนังสือไป

ผู้ผลิตซึ่งอาจจะได้แก่เจ้าของหนังสือนั้นเองจะโฆษณาชักชวนให้ผู้อ่านสนใจและสั่งซื้อโดยผ่านหนังสือด้วยวิธีการส่งเงินมายังหนังสือ และทางหนังสือจะจัดส่งวิดีโอเทปที่ต้องการไปให้

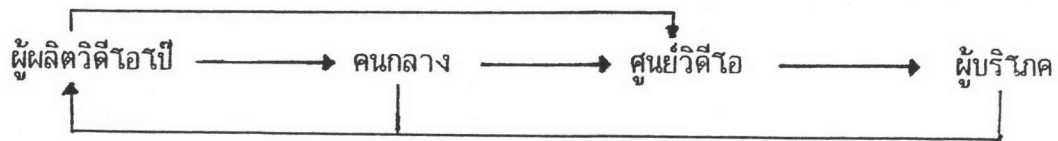
3. การขายตรง

ผู้ผลิตวิดีโอเทปประเภทขายรกร่วมเพศซึ่งผลิตโดยการสำเนาจากเทปที่ลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศมักจะใช้วิธีการขายตรง โดยการตั้งแผงจำหน่ายอย่างเปิดเผยตามสถานที่ที่มีกลุ่มผู้ซื้อหนาแน่น เช่น บริเวณถนนสีลมในยามค่ำคืน เป็นต้น

นอกจากวิดีโอเทปจะเข้าถึงกลุ่มผู้ชมเป้าหมายด้วยวิธีการจัดจำหน่ายประการต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว วิดีโอเทปยังเข้าถึงผู้รับสารโดยผ่านศูนย์วิดีโอเทปต่าง ๆ อีกด้วย

ผู้ผลิตจะทำการเสนอสินค้าของตนต่อศูนย์วิดีโอเทปทั่วกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดตามเมืองใหญ่ หากศูนย์วิดีโอเทปแห่งใดสนใจก็จะรับซื้อ และนำมาสำเนาเพื่อให้สมาชิกของศูนย์ได้เข้าไปชมต่อไป

จากทั้งหมดที่กล่าวมาจึงพอสรุปกระบวนการที่วิดีโอเทปเดินทางจากมือผู้ผลิตไปถึงมือผู้บริโภคได้ดังแผนภาพที่ 2 ข้างล่างนี้

แผนภาพ 2 แผนภาพแสดงกระบวนการจัดจำหน่ายวิดีโอ

หลังจากที่ได้ทำความเข้าใจกับสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศหรือสื่อโป๊ทั้งสองประเภทไปแล้ว ทั้งในด้านความเป็นมา ประเภท กระบวนการผลิต และการจัดจำหน่ายในบทต่อไป ผู้วิจัยจะได้นำเสนอข้อค้นพบสำคัญของการศึกษาในครั้งนี้ นั่นคือการนำเสนอลักษณะของการสร้างฝันจินตนาการทางเพศในสื่อมวลชนไทย ซึ่งได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้วิธีทางสัญวิทยา (semiology) เป็นหลัก

เพื่อให้มองเห็นภาพของสิ่งที่ค้นพบได้ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอข้อค้นพบดังกล่าวออกเป็นสองส่วนคือ บทที่ 6 นำเสนอผลการวิเคราะห์ลักษณะของการสร้างฝันจินตนาการทางเพศ ในสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศเกี่ยวกับชายหญิงรักต่างเพศ และบทที่ 7 นำเสนอผลการวิเคราะห์ลักษณะของการสร้างฝันจินตนาการทางเพศในสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศเกี่ยวกับรักร่วมเพศ แต่เพื่อความเข้าใจในรูปลักษณะของการนำเสนอจินตนาการทางเพศ ผู้วิจัยจึงขอกล่าวถึงรูปแบบ (form) ของจินตนาการดังกล่าวก่อนที่จะนำเสนอเนื้อหาจินตนาการในลักษณะต่าง ๆ ในบทต่อไป